

Iskrice

Tematska številka Erasmus Plus

oktober 2018, šol. leto 2018/2019

Erasmus+

Erasmus Plus v Nemčiji

Tudi letos smo se v začetku junija z eno skupino dijakov programa ekonomski tehnik Srednje šole Josipa Jurčiča odpravili v Nemčijo, kjer so izbrani udeleženci EU-projekta Erasmus Plus opravljali delovno prakso v različnih podjetjih, spoznavali tujo deželo in kulturo ter seveda tamkajšnje prebivalce in navade.

S sodelovanjem v tem projektu so si dijaki izboljšali svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznali drugačno kulturno okolje. Opravljali so komercialna, administrativna in druga dela v industrijskih, trgovskih in drugih podjetjih.

Poleg tega so se udeležili nekaterih strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta ter si ogledali kulturne in naravne znamenitosti, ob katerih so lahko sami neposredno zaznali utrip tuje dežele.

Dijaki so bili seveda zadovoljni z bivanjem v tujini in menijo, da je bila to zanje v vseh pogledih zelo koristna izkušnja ter jo priporočajo tudi naslednjim generacijam programa ekonomski tehnik. Naši gostitelji so bili z njimi zelo zadovoljni, tako z zadostnim znanjem jezika kot odnosom do dela.

Za celotno izvedbo projekta, pripravo udeležencev, številno potrebno dokumentacijo in druga opravila, organizacijo prevoza in bivanja ter ovrednotenje rezultatov projekta je poskrbela šola.

Vsi, ki se boste še odločili za šolanje v programu ekonomski tehnik na naši šoli, boste lahko imeli enkratno priložnost za sodelovanje v mednarodnih projektih, ki jih vsako leto izvajamo v zanimivih krajih po Evropi. Na Srednji šoli Josipa Jurčiča vsako leto poskrbimo za pridobivanje neprecenljivih mednarodnih izkušenj in prijetno počutje vseh udeležencev.

Igor Gruden, koordinator projektov Erasmus Plus

Prosti čas in izleti

V Hirschaidu smo v dveh tednih bivanja imeli štiri izlete. Dvakrat smo šli v Bamberg, enkrat v Nürnberg in imeli še izlet na razgledno točko blizu mesta Ebrach. V Bambergu smo si med drugim ogledali znamenito cerkev in rožni vrt ter ulico, kjer so snemali film Trije mušketirji. Sprehodili smo se tudi po trgovinah in šli na sladoled.

V Nürnbergu smo bili v živalskem vrtu, potem pa smo obiskali še narodni muzej. Tam smo videli veliko lepih slik, teleskope, kipe ... Preden smo prišli na razgledno točko, smo hodili še po nekakšnem adrenalinskem parku. Hranili smo jelene, zajce, koze, na vrhu razgledne točke pa smo imeli čudovit razgled na mesto in okolico. Ogledali smo si tudi cerkev, ki je blizu nekdanjega samostana v Ebrachu. Bila je zelo lepo okrašena in velika.

V prostem času smo večkrat ostali kar v hotelu, se zabavali na bazenu ali se zbrali na pijači v bližnjem baru in na igrišču. Kadar smo ostali v hotelski sobi, pa smo poslušali glasbo in se pogovarjali.

Bamberg

V Bamberg smo odšli s profesorjem Brčanom v četrtek, 6. 6. 2018, in sicer Miha, Anže in jaz. Ko smo prispeli, smo parkirali avto in odšli proti centru v nekatere trgovine, nato pa še v naravoslovni muzej, kjer smo videli kamne, skale, fosile, slike in nagačene živali.

V starem delu mesta smo kupili spominke. Potem smo se še nekaj časa sprehajali po mestu. Nazadnje nas je lakota usmerila v restavracijo, kjer smo odlično jedli in pili in nato odšli v hotel.

Drugič smo v Bamberg odšli v sredo, 13. 6. 2018, tokrat s profesorico Strmole in z vlakom. V centru smo spet stikali po trgovinah. V starem delu mesta smo si ogledali staro cerkev in prostor oz. hišo, kjer so snemali film Trije mušketirji. Potem smo odšli na razstavo vrtnic. Malo smo hodili po starem mestu, si privoščili sladoled in na koncu odšli proti železniški postaji na vlak.

Meni se je Bamberg zdel čudovit - kot bi prišla v pravljичno deželo. Hiše so lepo pobarvane in okrašene, ceste in ulice so zanimive. Najlepše pa so mi bile stare stavbe. Bile so zelo lepo ohranjene in zato zanimive.

Če bi lahko, bi jih fotografirala in gledala ves dan. Ljudje so videti prijazni, sem pa opazila, da se kolesarji vozijo kot avtomobili; kar po sredini ceste; če je rdeča luč, ustavijo za črto, kjer čakajo tudi avtomobili in podobno. To se mi je zdelo zelo zanimivo.

Maruša Jerlah

Hrana na Bavarskem

Na našem izletu v Hirschaid smo imeli priložnost, da smo poskusili tamkajšnje dobrote. Nemška hrana je večinoma precej nasitna in strežejo jo res v velikih porcijah. So veliki ljubitelji mesa, piva in prilog, kot npr. Klösse (cmoki narejeni iz naribanega krompirja). Ob veliki porciji mesa s prilogami radi postrežejo kozarec svetlega ali dimljenega piva, ki je za tisto mesto in okolico mesta značilno. Nekaj značilnih jedi in pijač iz tega sveta so:

Krača

Nemška krača je pravzaprav del prašičje noge nad gležnjem in pod mesnatim stegnom. Zato ker ta kos mesa ni preveč dober sam po sebi, ga je potrebno marinirati več dni, pri velikih kosih pa tudi več tednov. Krača se kuha od dve do tri ure na majhni temperaturi, na koncu pa se kožo za hrustljav zaključek še dobro zapeče. Tipično se kračo je s cmoki Klösse in rdečim zeljem, lahko pa tudi s krompirjevo solato in kislim zeljem.

Bratwurst

Imeli smo priložnost poskusiti tudi njihovo značilno klobaso. Narejena je iz govedine ali - najpogosteje - iz svinjine. Beseda "brat" pomeni na majhno narezano meso, kar je tudi glavna sestavina te klobase. Klobasi za okus dodajo majaron, pečejo jih na žaru nad ognjem. Postrežene so lahko tri v belem kruhu s gorčico (Drei im Weckla, kar pomeni tri v belem kruhu, wekla) ali s kislim zeljem, krompirjevo solato, gorčico in hrenom. Značilno za Bavarsko pa je, da te klobase prodajajo ulični prodajalci hrane kot hiter prigrizek z belim kruhom in gorčico.

Cel pečen piščanec

Povsod po Nemčiji vas ob poti spremljajo majhne trgovinice ali prikolice, iz katerih prihaja mameč vonj po nemški hrani. Ko se jim približate, opazite, da imajo po navadi samo dve ali tri jedi. Poleg klobas vam tako ulični prodajalci kot tudi gostinci v restavracijah ponujajo celega ali polovico pečenega piščanca. Ta piščanec je po navadi začinjen z rožmarinom in semeni koriandra, z malo česna in sladke paprike. Piščanec je pečen v sodobnih pečeh ali bolj klasično nad ognjem. Koža piščanca se hrustljivo zapeče, medtem ko se notranjost počasi "kuha" v lastnih sokovih, kar da piščancu neverjetno mehko. Piščanec se po navadi je sam, s kislim zeljem in krompirjevo solato ali s njihovimi značilnimi krompirjevimi cmoki.

Anže Pevc

Znamenitosti v Hirschaidu

V Hirschaidu je kar nekaj znamenitosti in spomenikov, muzejev:

Kip jelena je tudi v samem grbu občine Hirschaid.

Spomenik na mostu ob 15. obletnici pobratenja občin Ivančna Gorica in Hirschaid. Občini pa sta pobratenih že neverjetnih 19 let!

Muzej Levija Straussa

Levi Strauss je bil nemško-ameriški industrialec in izumitelj, rojen v Buttenheimu pri Bambergu.

Oče mu je umrl, ko je imel 16 let. Leta 1847 se je njegova mati z njim in dvema sestrama izselila v New York. Leta 1853 se je zaradi zlate mrzlice odpravil v San Francisco.

Ker je predhodno posloval z galanterijo in oblekami, je vzel na pot bale blaga, šotorska krila in pribor za šivanje. Ugotovil je, da kopači zlata pri svojem trdem delu potrebujejo trpežne hlače. Prve hlače je dal izdelati nekemu krojaču iz šotorskih kril. Po pripovedovanju je bil njegov prvi kupec tako navdušen, da se je celo noč sprehajal po mestu in vsakemu mimoidočemu pripovedoval o svojem nakupu. Prve hlače so bile še rjave barve in so se nosile z naramnicami.

Surovino je kmalu zamenjal z denimom, tkanino iz bombaža, pobarvanega v modro z indigom. Šivi na hlačnih žepih niso bili dovolj robustni. Kopači so namreč dajali v žepe veliko stvari, ki so jih uporabljali v zlatokopih. Decembra 1870 je dobil krojač Jacob W. Davis zamisel, da je šive na žepih ojačal z zakovicami, kakršne so uporabljali za konjsko opremo. Za to zamisel je Strauss prejel 20. maja 1873 patent.

Leta 1890 je ustanovil podjetje Levi Strauss & Company. Ob svoji smrti je podjetje zapustil nečaku, ker ni imel otrok. Do danes je to podjetje eden največjih proizvajalcev jeansa in Levi's je ena izmed najbolj znanih blagovnih znamk.

Stara šola

Staro šolo v Hirschaidu so od obnove leta 2000 uporabljali kot kulturni center. Poleg pevskega kluba Hirschaid 1900 je tudi mladinski zbor Hirschaid našel dom v šolski stavbi, zgrajeni leta 1913. Muzej Alte Schule je bil odprt 13. oktobra 2007. Z rednimi posebnimi razstavami so bile zgodbe o lokalni zgodovini še posebej zaznamovane. Prav tako si lahko ogledate poglavje o prazgodovini Eberharda Vossa. Prikazuje fosile in arheološke najdbe iz Hirschaida in okolice. Dokazujejo, da je to področje od paleolitika stalno naseljeno. Med keltskim in germanskim naseljem je dolina Regnitz res cvetela. Iz velike keltske naselbine v Altendorfu in majhnem mestu na Friesener Warte se dajo razbrati številne najdbe, ki pričajo ne samo o rokodelskih sposobnostih prebivalcev, ampak tudi o živahni trgovini z Rimljani.

Muzejska hiša Sassanfahrt

Življenje in delo v zaprtih prostorih - to je življenje v hiši. V verjetno najmanjšem muzeju na prostem na Bavarskem lahko natančno spremljate življenje v peupliertenovi vasi." Peuplierung pomeni ciljno naselitev novih državljanov, kot se je zgodilo v Sassanfartu okoli leta 1800.

Mali dvorec Sassanfahrt je leta 1784 kupil grof Julius von Soden. Želel je razširiti svojo vas in ljudem omogočiti, da se ustalijo brez lastne posesti. V Sassanfartu in Köttmannsdorfu je bilo zgrajenih okoli 100 majhnih hiš, kjer so živele novo naseljene družine.

Te "kapalne hiše" so poimenovali po majhnih parcelah, na katerih so stali. Prišli so lahko le do mesta, kjer je padla deževnica s strehe hiše. Seveda ni bilo ravno veliko načinov, kako bi novi državljanji preživel na teh majhnih parcelah.

Možnosti zaposlovanja so bile omejene in sčasoma je prebivalstvo postajalo vse bolj osiromašeno, nekateri otroci pa so bili npr. celo prisiljeni krasti krompir z njiv.

Kakšno je življenje mnogokaterih družin izgledalo v najmanjših prostorih, se lahko doživi v prikazanem hlevu. Stavba muzeja sega v leto 1790 in je edina v Sassanfahrtru, ki je do danes ostala nedotaknjena. V sobi so živeli in delali družinski člani. Bila je edina ogrevana soba v majhni hiši 30 kvadratnih metrov. Za kuhanje je bila uporabljena majhna kuhinja, majhna soba pa je zagotovila malo prostora za spanje. Pod streho je bilo neogrevano prenočišče za otroke.

Miha Koščak

Nemške dežele in pokrajine

Nemška zvezna dežela (nemško Bundesland), se deli na 16 dežel. Baden-Württemberg (št. 1 na zemljevidu), Bavarska (2), Berlin (3), Brandenburg (4), Bremen (5), Hamburg (6), Hessen (7), Mecklenburg-Predpomorjanska (8), Porenje - Pfalška (11), Posarje (12), Saška (13), Saška-Anhalt (14), Schleswig-Holstein (15), Severno Porenje-Vestfalija (10), Spodnja Saška (9), Turingija (16).

Naša delovna praksa je potekala na severnem Bavarskem, to je št. 2. na zemljevidu. Bavarska je kot "svobodna dežela" (Freistaat) postala del Nemčije prvič leta 1919 s t. i. bamberško ustavo, kot zvezna dežela v t. i. weimarski republiki, in drugič leta 1946 s plebiscitom 1. decembra 1946 kot zvezna dežela v Zvezni republiki Nemčiji. Bavarska ima površino 70.553 km² in 12,4 milijon prebivalcev in je najjužnejša in geografsko največja dežela današnje Nemčije. Njeno glavno mesto je München. Obdaja jo več majhnih vasic in mest, ki jih je skupaj okoli 23. Mi smo obiskali samo 2 večji mesti, to so Bamberg in Nurnberg. V Hirschaidu pa smo imeli na razpolago bazen Franken Lagune, na katerega smo večkrat zahajali. Imajo pa tudi gostilno Brauerei Gasthaus Kraus, kjer prodajajo odlično pivo in pa tudi hrano.

V Bambergu pa smo si ogledali več različnih stvari. Najprej smo odšli do cerkve St. Martin, ki je bila zgrajena že leta 1248. Nato smo odšli do starega dela mesta in prišli do Altenburga. V tem prostoru so snemali film Trije mušketirji, kar se nam je zdelo zelo zanimivo. Odšli smo čez most in si ob reki ogledali hiše, ki jih imenujejo Male Benetke. Odšli smo tudi do velike stavbe, ki se imenuje Neue Residence, vendar nismo odšli notri. Na poti proti Hirschaidu z vlakom pa se jasno vidi veliko tovarn, kot so avtomobilski Audi in BMW, opaznih pa je tudi veliko peskokopov in sončnih celic, namenjenih energiji tamkajšnjim vasem. Površje celotne Bavarske pa predvsem predstavlja ravnina. Skoraj nič ni hribov, kar je po mojem mnenju bolje kot pri nas.

Andraž Miklič

Delovna mesta dijakov

Na praksi smo opravljali različna dela, saj smo delali na skupno kar petih mestih: INA, Neubert XXXLutz, Franken Lagune, Komunala, Veit.

V *Neubertu* sta prakso opravljala dva dijaka, Maruša in Andraž. Kljub temu da sta bila pri istem podjetju, sta delala na različnih področjih. Eden je pomagal pri krašenju, dekoriranju prodajalne, predvsem izložbenih prostorov. Pomagal je tudi pri tem, da je bila izložba čista in lična. Drugi dijak pa je pomagal pri pripravi blaga za odpremo ter skladiščenju različnega blaga (predvsem pohištva). Opravljal je tudi popis oz. inventuro.

Andraž z mentorjem v Neubertu

Medtem, ko sta pri Neubertu dijaka opravljala na različnih področjih, sva jaz in še en dijak opravljala prakso na istem oddelku pri podjetju *INA*.

Janez in Gašper v podjetju *INA*

Oba sva delala v oddelku, kjer so izobraževali vajence. Imela sva nalogo, da s pomočjo dveh mentorjev narediva vsak svoj primež iz jekla. Mentorja sta naju naučila, kako uporabljati stroje za vrtanje, struženje itd. Kljub temu da smo večino postorili s stroji, smo morali izpiliti vse dele ročno, zgolj končno piljenje izdelka smo opravili strojno.

Naslednji dijak, Miha, je prvi teden prakso opravljal na *bazenu*, kjer je testiral klor v vodi in pomagal pri čiščenju bazenov. Drugi teden pa je delal na *komunali*, kjer je delal vse po malem: pospravljaj, popravljaj klopi, postavljaj znake in varnostno ograjo, z eno besedo - urejal okolico občine Hirschaid.

Anže pa je delal v Veitu, podjetju papirne industrije. Večino časa je opravljaj pisarniška dela (urejal je pošto, pomagal pri vpisovanju, pregledovanju ter arhiviranju dokumentov), občasno pa je delal tudi v trgovini in proizvodnji. Vsi smo imeli 6-urni delavnik.

Čeprav smo opravljali tudi neekonomska dela, smo izredno hvaležni za možnost sodelovanja pri projektu Erasmus, ki nam je omogočil nabiranje izkušenj ter spoznavanje nemške kulture.

Pred hotelom Drive Inn

Janez Grandovec

Iskrice št. 1, tematska številka Erasmus Plus, šolsko leto 2018/2019

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar, ravnatelj

Urednik in mentor: Igor Gruden

Lektoriranje: Breda Kramar, prof.

Še nekaj fotografij:

... v Ebrachu,

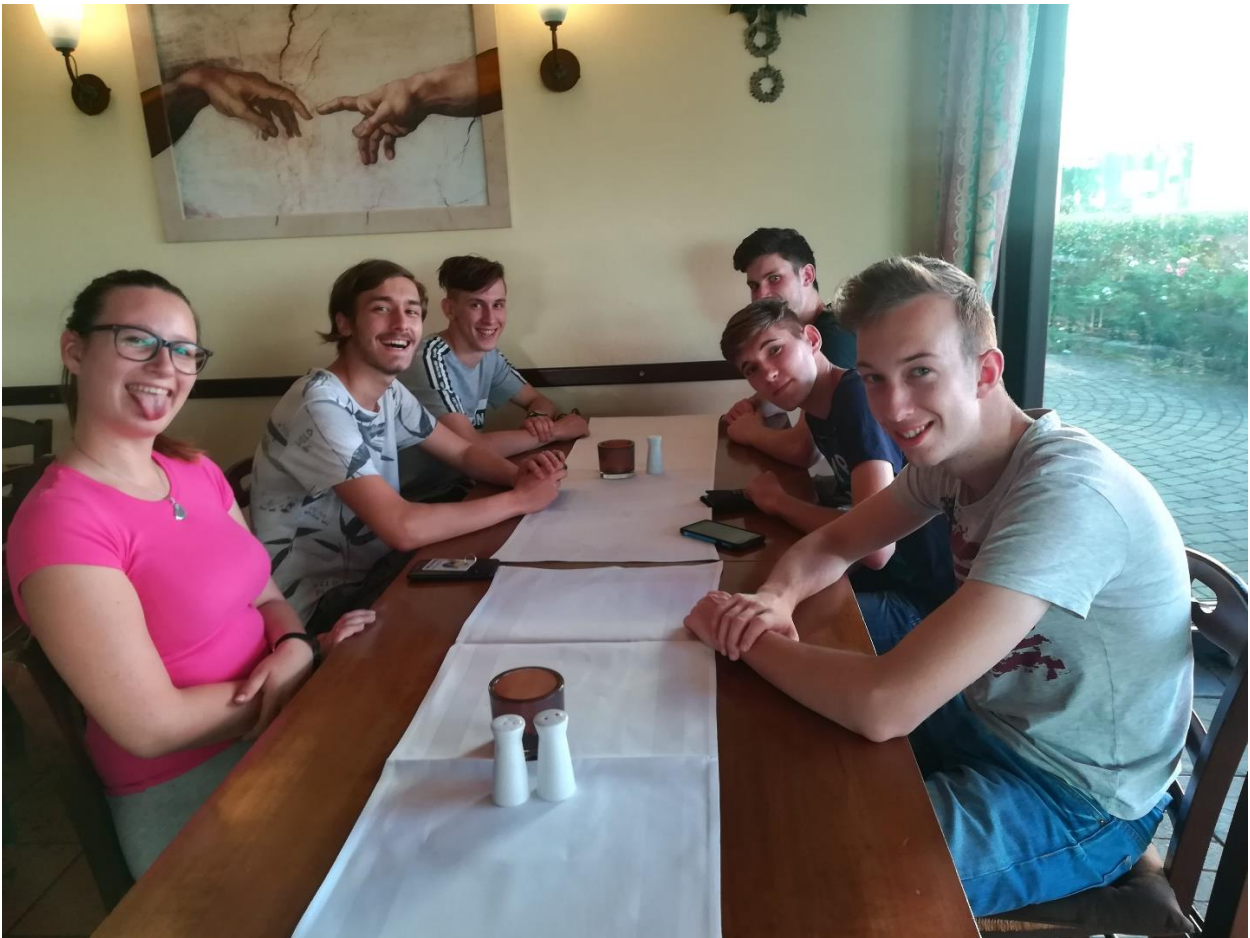

... v Bambergu,

... pred večerjo.